

ret både decentralt og i den nationale følgegruppe, og det store arbejde, der er lagt der.

Jeg synes, der er grund til at takke de mange, mange kræfter ude decentralt, der virkelig har engageret sig i det her og har vist og dokumenteret, at det, når vi taler om kærlighed til naturen i Danmark, så ikke kun er ord. Der er rigtig mange mennesker, der har haft lyst til at engagere sig i processen. Hundredevis af mennesker, tusindvis, har været engageret i arbejdsgrupper, workshops og debatmøder.

Jeg synes, det er værd at notere sig ikke bare Friluftsrådets fine støtte også økonomisk til den proces, der har været, men altså også, at vi er endt med, at der er en national følgegruppe bestående af fuldstændig modsatrettede interesser, og som i enighed har foreslået, hvordan det her skulle skrues sammen, hvordan en nationalpark skal se ud på dansk, og altså har kunnet binde en sløjfe, så alle grønne organisationer, interesseorganisationer, landbrug, alle har kunnet sige: Det, vi har lagt frem her, og som ser nogenlunde sådan ud, har en meget, meget bred opbakning. Det synes jeg er ganske smukt.

Til det spørgsmål, der har været rejst, om, hvorfor vi ikke bare bruger den internationale definition på nationalparker, IUCN's definitioner, vil jeg sige, at vi hele tiden har været klar over, at en nationalpark på dansk nu engang må være noget andet end en amerikansk eller svensk nationalpark, eller hvor man nu har meget, meget store arealer, bl.a. fordi vi jo med den model, vi lægger frem nu, også har mulighed for at lade vores åbne kulturlandskaber domineret af landbrug og skovbrug osv. indgå på en anden måde, end man altså ville kunne ud fra de internationale regler.

Jeg ved, at da Miljøudvalget var på besøg og talte med den amerikanske nationalparkadministration, spurgte formanden for Miljøudvalget, hvordan de håndterede landbrug. De kiggede sådan dybt forbløffet og forstod ikke spørgsmålet og skulle have det gentaget, for svaret var jo, at der ikke fandtes landbrug inde i selv de helt enormt store amerikanske nationalparker. Der har vi altså en noget anden udgangssituation i det tætbefolkede og ikke alt for store Danmark.

Jeg har også en kommentar til det med, at processen sådan set er startet med, at Wilhjelmudvalget præsenterede en idé tilbage i 2001. Det kan lyde, som om der da er gået lang tid, men jeg synes så til gengæld, at vi skal indrømme over for hinanden, at de år jo ikke har været spildt. Der har jo netop været et enormt grun-

dig forarbejde ude omkring, således at den dag, hvor vi har vedtaget rammeloven omkring nationalparker i Danmark, kan vi relativt hurtigt køre videre med de første, for der ligger et vældigt grundigt forarbejde.

Kl. 14.50

Jeg vil gerne sige, at for regeringen er det helt afgørende, at der er solid lokal opbakning til at oprette en nationalpark. Der skal være, og det synes jeg da også er rimeligt, et udbredt lokalt ønske om, at sådan en vil man gerne have. Det skal være sådan, at de kommunalbestyrelser, der bliver berørt af et forslag til nationalpark, skal give deres samtykke, og den offentlige debat skal vise, at der er relativt bred tilslutning.

Jeg har så også fra dag et sagt, at selvfølgelig skal en enkelt lodsejer ikke forsynes med en vortoret, men når det drejer sig om at gennemføre naturprojekter eller andre foranstaltninger på en ejendom, kan det selvfølgelig kun lade sig gøre, hvis ejeren selv er indstillet på at medvirke. Derfor er der ikke stillet tvangsmidler til rådighed. Men jeg vil bare sige, at vi jo i hele den danske naturforvaltning har rigtig gode og mangeårige erfaringer med, hvordan man håndterer de processer, når man skal i gang med at lave naturgenopretning eller lave større naturprojekter. Så det mener jeg faktisk ikke behøver at blive et problem.

Nationalparkbestyrelsen er ikke en myndighed. Den har ingen tvangsmidler til sin rådgivning, men bestyrelsen må betjene sig af frivillige virkemidler som f.eks. opkøb af ejendomme eller aftaler med lodsejerne og så eventuelt selvfølgelig betale sig fra, hvad man vil have skal ske i den nationalpark. Så man vil skulle arbejde på at realisere planen for nationalparken med nogenlunde de samme frivillige midler som dem, vi altid arbejder med, når vi laver naturgenopretning i Miljøministeriets regi.

Det er jo også sådan, at selv om et område bliver nationalpark, bliver det naturligvis ikke undtaget fra den almindelige lovgivning. Natura 2000-planerne skal gennemføres, og der kan f.eks. også stadig væk rejses fredningssager.

Det er vigtigt at sige, at nationalparkens bestyrelse er uafhængig; den er relativt lille, men den er bredt sammensat og med de opgaver, som fremgår af loven og af den bekendtgørelse, der opretter nationalparken. Her får den lige- som skitseret hovedmålene for arbejdet, og det er så op til bestyrelsen at afgøre, hvordan og hvor hurtigt de forskellige mål skal nås, og så kan de eventuelt supplere med mål.